

DOBROGEA JUNĂ

Director-Proprietar C. N. SARRY

APARE ZILNIC

Inscris în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub Nr. 9 din 7 Mai 1936

Redacția și Administrația: CONSTANȚA str. Școlii Văratec No. 27
Abonamentul de exemplare natură: an 600 lei, 6 luni 300
Pentru Autorități și Instituții lei 2.000—Pociana și inserții după tarif
Tiratura No. 1939

MINUNEA MINUNILOR!

Ca Iesus Christos a fost cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, părtăș al Treimii celei mai presus de fire și nedespărțite, a dovedit-o însuși prin propovedania Sa, care cuprinde învățătură și principii de viață, nefălșite și nedespăsite, până atunci și până astăzi, de mintea omenească, și, de altă parte, prin faptele extraordinare, pe care le-a săvârșit între oameni, în scurtă Sa viață pământească. În adevăr, doctrina creștină a adus oamenilor — cum cugetarea lor n'a putut concepe — iubire sferică între ei; îmbrățișare a dușmanilor chiar căci „raul cu bine îi învingi”, întotdeauna; dreptă așezare socială, prin deslănțarea sclaviei și a situației umilitoare, în care era ținută femeia, precum și prin îndemnul continuu la înfrățirea popoarelor, prin înlăturarea urei de rasă, căci „nu este iudeu, nici elin; nu este rob, nici slobod, ci toți sunt una înaintea lui Christos”. Ceea ce a adus Mântuitorul pentru viața noastră, a tuturor, prin învățătura Sa divină, nici o filosofie omenească n'ar fi putut înșala și, nici după apariția creștinismului, nu s'a putut întrece prin gândire umană, înalta morală socială, cuprinsă în Biblie.

Unii filosofi, și dintre cei mai mari, din epoca postcreștină, n'au făcut altceva prin sistemele lor de gândire, decât au reprodus, sub o altă formă, cugetarea scripturistă, creștină. Revoluționarul filosofiei umane, olmpianul Emanuel Kant, al Germanilor,

prin al său „imperativ categoric” repetă, pur și simplu, eternul adevăr biblic: „precum v-așteți să-ți faciți oamenii, la și tu lor asemenea”. Dar, divinitatea lui Iisus a fost vădită lumii, mai ales prin faptele Sale uimitoare, prin minunile Sale.

Mântuitorul, în cei trei ani ai predicării Sale, a săvârșit, ca nimeni altul — fiindcă putere de Sus avea — mari și numeroase minuni.

A răspândit, în tot locul și a dăruit tuturor, cu generozitate cerească, mângâiere și alinare, în suferințele trupesti și sufletești. A îndreptat Iisus Domnului picioarele celor ologi și l-a făcut sprinteni și sănătoși; a deschis ochii celor orbi din naștere sau din cauza multelor păcate, dându-le puțința să se poată bucura de binefacerile lumii și să admire, prin frumusețile firii, însăși înțelepciunea Creatorului;

a vindecat pe slăbănogi; a alungat duhuriile cele necurate, redând societății pe demonizați; a înfrânt legile naturii, prin înmulțirea minunată a pâinilor, prin prefăcerea apei în vin la nunta din Cana Galileii, prin domolirea furtunii pe marea în cumpăna tălăzuire, dar mai ales prin biruința Sa asupra morții, căci viața a redat — după trecerea nedesmințită la cele veșnice — lui Lazar din Betania, bunul Său prieten, fiicei lui Iair, mai marele sinagogii, și fiului nemângălatei văduve din Nain.

Iată fapte și încă multe altele — lasate nouă spre cunoștință și puternică credință, spre Sfânta Scriptură și Tradiție — cari fapte mărturisesc despre dumnezeirea Fiului.

Mai presus de toate acestea, însă, stă și va glăsuși veacurilor minunea minunilor, învierea dintre cei morți a însuși Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos.

Învierea lui Iisus constituie cea mai puternică dovadă a dumnezeirii Sale. Pe acest mare eveniment se razemă întregul edificiu creștin, toată credința noastră creștină ortodoxă. Căci, după vorba Apostolului neamurilor: „Dacă n'a înviat Christos, deșartă este predicarea noastră, deșartă este credința noastră și ne aflăm și noi martori mincinoși ai lui Dumnezeu, căci

de Preot CONST. STĂICU

Impotivă lui Dumnezeu, am mărturisit că El a înviat pe Christos, pe care nu L-a înviat” (I Corint. 15, 14-15). De învierea Domnului Christos rămâne strâns legată învățătura creștină despre nemurirea sufletului omenesc și despre învierea dela judecata cea din urmă a tuturor muritorilor (Romani 6, 5; 6, 8; 8, 11; I Corint. 15, 12; I Tesalon. 4, 14 etc.) Întreaga doctrină a religiei creștine despre mântuirea noastră, despre intrarea noastră în veșnicie, — prin Fiul lui Dumnezeu, care putere are să ierte păcatele oamenilor — se fundamentează pe acest fapt extraordinar, ceresc cu adevărat. (Romani 4, 25; I Corint. 15, 17).

Învierea lui Iisus n'a fost întâmplare, ci un fapt sigur, încadrat în economia dumnezească din eternitate, prezis de prorocii Legii Vechi (Ps. 15, 10; Isaia 25, 19; 53, 10) și anunțat cu precizie matematică de El însuși (Matei 16, 21; 17, 23; Marcu 8, 31; 10, 34; Luca 9, 22; Ioan 2, 19-22 etc.).

Ea a fost săvârșită prin puterea Treimii în unime: Tatăl, Creatorul (Fapt. Ap. 2, 24; 10, 41; Rom. 8, 11; Ef. 1, 20 etc.); Fiul, Mântuitorul lumii (Ioan 2, 19; 10, 18) și Sf. Duh, Mângâietorul (Rom. 1, 2; I Petru 3, 19).

Învierea reală și istorică a Mântuitorului o mărturisesc următoarele:

1). Prin antiteză, însăși moartea Sa adevărată, despre care scriu toți cei patru Sf. Evangheliști, afirmând că Iisus și-a dat duhul pe crucea de pe „Locul Capătării”, între doi tâlhari de drumul mare.

2). Arătarile Domnului după Sfânta Sa Înviere, femeilor mironosițe, în prezința mormântului; Sf. Apostoli, la cari intră în două rânduri prin ușile închise; lui Luca și Cleopa, în calea lor spre Emaus; iarăși Sf. Apostoli pe țărmul Lacului Ghenizaret și la poalele unui munte din Galileia, precum și Sfântului Pavel, în drumul său spre Damasc, în chip cu totul intrunat.

3). Însăși portarea Evreilor, după consumarea faptului extraordinar al învierii, căci aceștia deși acuzau pe Sf. Apostoli că ar fi furat trupul Domnului din mormântul păzit de ostași și pecetluit cu piatră grea, totuși nu s'au gândit niciodată să-l urmărească și să-l prigonească pentru acest fapt; ci îl persecutau, fiindcă își îngăduiau

(continuare la pag. 2-a)

Un gest de profundă omenie și de înalt patriotism

Exc. Sa Domnul Nicolae OTTESCU, Resident Regal al Ținutului MARE, ale cărui distincții însuși și supariu spirit de prevedere, n'a fost cetățean core să-l apropie și să nu i le recunoască. — aorectind deosebit de greoaia situație creată a-tare din locuitorii Ținutului nostru, cu prilejul și din cauza concentrării neprevăzute, dar tot pe alăt de necesare, și având în vedere apropierea Sf. Sărbătorii, în colaborare cu tubnoșul și vrednicul Excelenței Sale secretar general, D-l N. Rădulescu-Dobrogea, a dat către Prefecții celor patru județe următoare, cea circulară telegrafică:

„Rugăm dispuneți înlocuirea de tablouri nominale ale familiilor locuitorilor aflători concentrați, complet lipsite de mijloace, pentru distribuire 5 kgr. făină și 10—20 kgr. mălai cu prilejul Paștelor”

„Cu plăcere și cantități necesare, preferați morari mai convenabili, dispuneți distribuția, păstrând tablourile vinate de Dvs. pentru justificare.

Comunicați costul, trimitem plate. Act justificativ, factura merarului vânsător”.

Resident Regal (ss) N. OTTESCU

Căta trupul nu va descreși și căte rugă de sănătate nu va îndrepta spre Cer, alți de creștinismul gest al bunului Resident Regal al Ținutului mare și mai sărac Ținut din marea „DOBROGEA JUNĂ”

MÂNDRIA ECONOMIEI DOBROGENE

Banca

Comertului, meseriilor și agriculturii dobrogene

Adunarea generală ordinară din ziua de 2 Aprilie 1939.

Singurul institut bancar din Dobrogea, care a știut și a putut să supraviețuiască crizei mondiale, — BANCA COMERTULUI, MESERIILOR ȘI AGRICULTURII DOBROGENE, și-a ținut obligativitatea generală ordinară, sub președinția lui Mihail D. Săle, în-

stituției noastre pornește în cel de al 14-lea an de activitate bancară.

Închiderea bilanțului Banca noastră s'a afirmat ca o instituție folosită pentru această piață, dat fiind prezența pe care a pus-o totdeauna la acordarea creditelor, rămânând azi singura Bancă locală capabilă să mai acorde credite cambiale mărunte comercianților, meseriașilor și agricultorilor Dobrogei.

Pentru acordarea acestor credite am avut ca temă hotărârea luată de Banca Dvs., chiar dela înființarea ei, de a ne acorda credite de cât pentru scopuri productive.

Creditul particular care ne învederau un scop lucrativ, au fost totdeauna respectați de noi.

Domnii Acționari

Ca modestul său capital, dar mai ales cu marile aprijin ale Băncii Naționale a României, căreia ținem să-i exprimăm pe această cale toate mulțumiile noastre, Banca Dvs., a reușit să acorde dela înființarea ei până azi, împrumuturi care se ridică la însumata cifră de:

LEI 263.850.000.

Comparând la această cifră de Lei 263.850.000 — care reprezintă totalul împrumuturilor acordate de Banca Dvs., cu încasarea dela înființarea ei și până la 31 Decembrie 1938, — cifra de lei 461.570, cât reprezintă efectele în suferință la 31 Decembrie 1938, așor putem constata, că Consiliul de Administrație a depus cea mai deosebită grijă pentru ca să asigure instituției Dvs., un plasament cât mai solid.

Pentru edificarea Dvs., ne permitem să vă arătăm că a fost cifra plasamentului nostru în ultimii trei ani:

gerului și păzitor, d-l Ilie Mecu, Inspector general al Băncii Naționale Române.

După ce constată îndeplinirea legală a tuturor formalităților de convocare, d. Mecu dă cuvântul d-lui C. Mimmy, membru la consiliul de administrație, care face următoarea

DARE DE SEAMĂ

Domnii Acționari

Conformându-ne legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă precum și art. 23 din statutul băncii nr./v'am convocat azi în Adunare Generală Ordinară pentru a expune aprobării Dvs., Bilanțul și Contul de Profit și Pierdere încheiate în seara zilei de 31 Decembrie 1938.

Domnii Acționari,

Ca rezultatele anului 1938, pe care avem onoarea să vi le prezentăm azi Domnii Voștri,

La 31 Decembrie 1936 plasamentul a fost de Lei 355.817.

„ 31 „ 1937 „ „ Lei 573.827.

„ 31 „ 1938 „ „ Lei 894.786.

La timp ce plasamentul Băncii nr./a crescut în fiecare an efectele în suferință au scăzut an de an, prezentându-se astfel:

La 31 Decembrie 1936 „ „ Lei 360.254.

„ 31 „ 1937 „ „ 632.650.

„ 31 „ 1938 „ „ 461.570.

Dar cu toate că valoarea efectelor în suferință a scăzut în fiecare an, am găsit necesar să asigurăm existența unor rezerve tot mai mari pentru Banca Dvs., astfel că în fiecare an am repartizat din beneficiul Băncii sume importante pentru mărirea fondului de rezervă și de amortizament.

În ultimii trei ani fondul de rezervă și de amortizament s'a prezentat astfel:

La 31 Decembrie 1936 „ „ Lei 394.639.

„ 31 „ 1937 „ „ 404.732.

„ 31 „ 1938 „ „ 589.447.

Beneficiul net al anului 1938, în sumă de:

LEI 181.715.

s'a trecut în întregime la fondul de rezervă și de amortizament majorându-se astfel aceste fonduri la suma totală de:

LEI 586.447.

Cheltuielile de administrație au suferit o ușoară majorare dar fiindcă am avut de făcut unele cheltuieli cu cerințele Consiliului Superior Bancar.

DOMNII ACȚIONARI,

Ținând de 13 ani de când funcționăm această bancă am fost continuu orientați de vântul experienței și de prețioasele sfaturi ale D-lui Inspector G-lui ILIE MECU și pentru această credem că suntem în avantajul Dvs., al tuturor și reînnoim toată recunoștința noastră D-lui Inspector G-lui ILIE MECU, pentru grija ce a purtat totdeauna, complet desinteresat, instituției nr./ care este opera D-Sale.

Nu mai datorită D-Sale, Banca nr. a putut să se mențină pe această piață și să fie de un real folos pentru Dvs.,

Ținem deosebită și adresa deosebite mulțumiri BĂNCII URBALE, care în sollicitudinea cu poartă Băncii nr./ a blăndit și ne pune la dispoziția localității.

Expunerea D-lui I. MECU

D-se începe prin a face un istoric al împrejurărilor care au determinat înființarea băncii, care, la început era numai a meseriașilor, lipsiți, în vremea aceea, de un institut de credit în localitate, pe când stăteau alte bănci mari și mici aprindeau celelalte ramuri de activitate.

Și izvoarele noastre! Pe când cetățile mari bancare s'au prăbușit, această „bănuț” a rezistat.

A rezistat, mai totdeauna grație bunelor și cinstitelor sale gospodării; apoi sprijinului dat de Banca Națională Română, de Camera de Comerț și de Banca de Școală; în sfârșit, mulțumită spiritului de înțelegere și generozitate a acționarilor săi, cari au reușit tot timpul la dividențe, dând astfel băncii să se consolideze rezervele și prin aceasta, situația.

Dar însăși politica băncii a fost dintre cele mai ferice: fiindcă având în vedere scopul înființării ei, totdeauna s-a mulțumit cu procentele mici, aproape la jumătate din cât luau instituțiile similare.

Datorită acestei politici și sprijinului citate, Banca meseriașilor dela început, întinzându-și activitatea și în afacerile, și devenită Banca Comerțului, Meseriilor și Agriculturii Dobrogei, a reușit, cu un capital de 3.000.000 lei, să acorde, dela înființare și până astăzi, împrumuturi de 263.850.000 lei.

E o cifră, care nu are nevoie și nu merită nici un comentariu.

Vorbind de buna gospodărie a acestei bănci, d. Mecu ține să adauge și spiritul de economie ce a domnit în cheltuielile instituției — economii realizate mai ales datorită faptului că, mai întâi, Banca de Școală, iar acum în armă Banca Urbană, i-au pus local, lemnul și căldura, gratis, la dispoziție.

Chiar cheltuielile de personal sunt reduse la minimum posibil, iar d-l V. Dragomirescu, directorul Băncii Urbane din Constanța, care conduce cu stăruială, conștiincioasă și succes și Banca în chestiune, își prestează prețioasele servicii aproape onorific.

D-l Mecu, continuând, roșu de adunarea ca cele două locuri din consiliu, devenite vacante prin trecerea la sorți, să fie lăsate libere într-o dată, fiind vorba că să fie marit considerabil capitalul băncii, aceste locuri să se lase la dispoziția domnilor acționari — ceea ce adunarea admite, după cum de asemenea aprobă și dividențele din anul acesta — și trecă la fondul de rezervă.

D. Mecu mai propune ca să fie admis ca cenzor d. Comănășcu, negustor înalt și cu titluri de spechitate, și încheie mulțumind d-lui Tescovici, directorul B.N.R. din localitate, pentru permanentul sprijin dat Băncii comerțului, meseriilor și agriculturii dobrogene, totuși consiliul de administrație, pentru abnegația și devotațiunea cu care a servit interesele acestei bănci, precum și adunării acționarilor, cari au dovedit totdeauna deplină înțelegere și nu s'au dat la lături dela nici un sacrificiu.

Cuvântarea d-lui GH. ȘTEȚCU

În numele consiliului de administrație, și al adunării a răspuns d-lui Gh. Ștețcu, care mulțumește d-lui Mecu, pentru toate cuvintele de încurajare ce a rostit, pentru

(continuare în pag. 3e)

Coasta de argint

Capul Caliacra

PLANGERI DREPTE

pornesc împotriva unui sistem care se putea crede cândva că e bun și comod, — acel al registrelor obligatorii pentru toți patronii de întreprinderi mijlocii și mici, pentru meșterii conducători de ateliere mărunte, cum sunt mai toate.

Practica de toate zilele arată că evaziunea fiscală nu e cu puțină dacă se dau lămuriri și se face control pentru timbre ca și pentru facturi.

Registreele obligatorii pentru negustorii și meșterii patentari, sunt adevărate izvoare de nesiguranță ori și-căna. O statistică ar putea dovedi ușor că din o mie de asemenea meșteri sau negustori, nici zece nu pot ține acele scripte în perfectă regulă. Registreele pretind experți să le citească și uneori nici chiar aceștia nu sunt în stare să le descifreze dacă au trecut în ele oameni adesea nepricepuți sau „bilanțieri” cu vechi și deocheată rulină.

Fiscul vrea să încaseze impozite pe salarii; statele vizate lunar la percepții evita fraudele. Legea impune timbrări de contracte, de facturi, de vânzări și cumpărări imobiliare. Plata directă împiedică evaziunea fiscală. Registreele celor mici, servesc numai să împovăreze și să provoace nemulțumiri.

Camerele de Comerț ar face bine să stăruie mereu și să arate că eliberarea de formalități și registre rămâne o operă dreaptă din care venitul public nu pierde nimic.

Și este sigur că se va înțelege lesne unde trebuie, cu ce mare bucurie vor primi meștrii și micii negustori știrea că au fost scutiți de povara unor lucrări totdeauna rău făcute de înregistrații improvizați. Căci o bună contabilitate costă foarte mult și nu este la îndemâna celor cari se întreaba dacă vor avea și mâine ceva de lucru...

„NEAMUL ROMANESC”

Vine „Mircea” 2

O scurtă țire din Hamburg a adus vestea că luni 27 Martie nava-școală „Mircea” a arborat pavilionul românesc și a pornit spre țară, cu escala la Southampton, Lisabona, Gibraltar, Malta.

Vasul acesta, mărirea patrimoniului național ca o nouă navă și mai ales cu o navă școală, face să trezească de bucurie inimile tuturor cu atât mai mult că că „Mircea” cel nou a fost construit și din obolul benilor români cari la îndemnul LIGII NAVALE ROMÂNE cu logioana, și de puțin, dar dela toți au dat din toată inima, adunându-se într'un an aproape 5.000.000 lei.

* *

Dacă ne este țară maritimă care să nu aibă cel puțin o navă școală cu pânza, țara noastră avea nevoie mai mare ca ori care pentru formarea marinarilor alături pentru marina de război cât și cea comercială. De aici, locul dela întemeierea marinei noastre, — 1880, — cărmătorii d-lui pe acele vremuri, pe lângă crucigător torpiloare, canoniere, etc. au comandat și nava școală „Mircea”, pe „pantea” căruia încercându-se și descurcându-se „crig”, înțelegând și strângând vâle lui ciobanilor și plugarilor noștri s'au oțolit în lupză, ce furtunile și valurile și au devorat marinarilor de-țoinici, nefăcându-și

na am fi avut marineri. „Mircea” a format apoi „SPIRIT MIRCEA”, cum a numit M. S. Regala acel spirit de inițiativă, de sacrificiu, de disciplină, de dragoste pentru țară, care stăruie să nezepte spiritul marinarului.

Mic însă, — 360 tone — îmbătrânit, trebuia înlocuit.

Ministerul Armatei și Marinei fiindcă stăruie de năvală unei nave școală a comandat nava torpiloare din Hamburg. La 30 Aprilie ea a fost pusă pe călă, la 23 Septembrie a fost lansată cu mare fast și Mișcări la ora 5 cu pavilionul românesc fluturând la pupă, a lăsat drumul spre țară, din al cărei trop face parte, sub comanda d-lui Comandant Roman Argast.

Câteva date asupra ei: deplasament 1630 tone; lungimea 81,50 m.; lățimea 12 m.; trei catarge înalte de 44 metri; suprafața velatelor 1770 m. Pentru manevre în port sau acalmii, are un motor Diesel de 520 C. P. Toate instalațiile moderne la bord: giroscop, telegrafice fără fir, telegrafice acustice, sondă sursă-son, buclă electrică, frigoriere, ventilatoare pentru tropice, caldarîni pentru caldificări, etc. Nava este indicată ca cele trei nave-școli germane „Horst Wessel”.

Personalul va fi alcătuit dintr'un comandant, 15 ofițeri, 28 meștri

Fără „Mircea”, putem spune că

continuare în pag. 3

Vino „MIRCEA” No. 2

(continuare din pag. 2 a)

militari, 50 marinari și cei 100 elevi și școlărilor navale și de maistri.

Galodul din prora, care cel dintâi înfruntă valurile, este bustul vrednicului domnitor MIRCEA, care se înalță „stăpânitor al simbolurilor mari ale Dunării până la marea cea mare și călăuzi Dorostor despot”.

Ce-i putem kra în mândra noastră bucurie de cât ceasce a spus d. amiral Eustachie la comemorarea a 50 ani dela începutul din 1868 întâmpinată de bricul „Mircea”:

„Urâm cu ne acesoi cale să mergă și Mircea No. 2”. Sau ceasce Liga Navala a telegrafiei la Hamburg comandantului: „Să egalez prin devotament și încusnăjă, echilibrul predecesorului și să le întredă prin lungimea călătorilor ducând fala neamului românesc prste toate mările și oceanele de pe fața globală”.

Banca comerțului, meseriilor și agriculturii debragene

(continuare din pag. 2 a)

elatorile ce a dat, dar mai ales pentru faptul că, oricât de mari au fost sacrificiile acționarilor și oricât de bună administrarea fondurilor, Banca aceasta n'ar fi ajuns la situația de azi, fără sprijinul permanent și ochii vigilenți ai d-lui Maco, care, ca un părinte iubitor, a vegheat la permanență la cârmă al ei.

REP.

„Fișe de Sănătate pentru funcționari”

Ministerul Sănătății și Asistenței sociale a trimis următorul ordin circular:

Avem onoarea să vă trimitem, anexat prezent, modelul „FIȘEI DE SĂNĂTATE”, ce urmează să se confecționeze de către Dvs. și până la aplicare, pentru toți funcționarii acelei cuprins:

Fișa va fi întocmită de către D-nii medici ai Departamentelor și Instituțiilor respective, fiind păstrată la serviciul medical respectiv. Ea constituie un act secret, iar divulgarea celor cuprinse în fișă echivalează cu divulgarea de secret profesional și va fi urmărirea ca atare.

Cursuri de sericicultură

Din toadomul Camerei de sericicultură Constanța, d. Atanasie Albă, conferențiarul Unii cameralor de agricultură, a ținut la comuna Seimeni Mari și Mici cursuri pentru creșterea viermelor de mătase, dăd și elatori practice marelui număr de aștenci și alții cari au luat parte.

Minunea Minunilor

să vestească lumii pe Iisus cel înviat din morți.

De altă parte, același Iudei, se grăbesc să astupe gura ostășilor străjeri ai mormântului Domnului Christos, platindu-i cu bani grei, ca să nu mai trâmbițeze despre învierea reală a Fiului lui Dumnezeu; ci să glăsuască minciuna cum că Apostolii acia fricoși, timizi, tremurând până în dâncul ființei lor în fața prigoanei deslănțuite, au cufezat să corupă cu sărăcia lor pe paznici și, astfel, să fure trupul lui Iisus.

4) Purtarea de mare curaj în propovedanie a Sf. Apostoli, după învierea Domnului și oupa ce li se arată de mai multe ori, este apoi adânc eiocventă. De unde, până la faptul învierii, Sf. Apostoli stăteau cu ușile încuiate, de frica Iudeilor, după aceasta, curajul lor crește până la ultimele limite, până la jertfa de sine.

Dacă Iisus n'ar fi murit și n'ar fi înviat cu adevărat, nebunie este să crezi că Sf. Apostoli s'ar fi putut sacrifica pentru lucruri imaginare. Ei s'au lepădat de înviatorii lor, dar, după învierea și arătările Sale, frica ce-i cuprinsese s'a prefăcut în curaj de neîntrecut și sărăcia lor în teaur nesecat de propovedanie a înviăturii creștine.

5) Repede răspândire a creștinismului, pe nictun alt fapt nu se putea întemeia, decât pe învierea lui Iisus. Cu toate persecuțiile aprige din partea împăraților păgâni de pe vremuri, cari dețineau puterea lumească; cu toate intrigile și țesăturile fanteziste ale Evreilor din trecut, istoria creștinismului a mers triumfătoare înainte, calcând în picioare cultul religiilor politeiste sau dualiste, ai Cibelei și zeului oriental Mithra în deosebi, cari cautau să și facă loc în conștiința oamenilor.

Nictun alt cult păgân și nici cel mozaic n'au putut să cucerească sufletul umanității, la apariția creștinismului, lupta fiind înegală, căci se angajaseră în război două puteri contrastante:

Dumnezeirea reală a doctrinei creștine cu minciuna unor religii păgâne în desuetudine; Cerescul cu pământescul; minunea de esență supra-naturală cu firescul banal și marginal; cutremurătoarea înviere a Domnului, de proporții cosmice, cu svârcoțurile nepuțințioase ale unor superstiții religioase muribunde.

Învierea lui Christos s'a ridicat drept, ca un stâlp luminos, în istorie și a cucerit-o. Ea va fi pururi scară sigură între pământ și cer, între oameni și Dumnezeu. Biserica creștină ortodoxă, cea întemeiată pe minunea minunilor, pe învierea lui Iisus Domnul, va trăi în vecl.

PR. C. STAICU

Între Legea pentru organizarea muncii

în porturi și aplicarea ei în portul Constanța

Abateri grave și binevoitor tolerate

de CONST. N. SARRY

În primul nostru articol, publicat deunăzi sub același titlu, am arătat o serie de abateri dela prevederile Legii pentru organizarea muncii în porturi, făcute cu asenimentul, fie direct fie tacit, al Direcției Generale a Muncii din Ministerul respectiv, în favoarea vătafilor spoliatori de muncă din portul Constanța, și mai ales a baș-vătafului Ion Negulescu zis și Aurel.

Continuăm astăzi numărătoarea abuzurilor.

Prin art. 70. din Regulamentul Legii sus amintite se stabilește:

„Sumele rezultate din neplata muncitorilor cari pleacă din port, precum și sumele cari din diferite motive nu se ridică, se varsă fondului destinat pentru creșterea institutelor de asistență, ocrotire și educație a muncitorilor din porturile respective”.

În portul Constanța, de la creșterea Legii pentru reglementarea muncii din porturi, nu s'a auzit nictodată ca articolul respectiv să fi fost aplicat și nici ca Ministerul Muncii, care a fost din timp și în numărare ori sesizat, să fi intervenit pentru aplicarea strictă a Legii. Toți acești bani au fost încasați, fără socoteală, de ex-vătaful „Dokerilor manuali”, Aurel Negulescu.

Dar acțiunea sistematică dusă până mai ieri de Ministerul Muncii, în eludarea Legii pentru organizarea muncii în port și pentru avantajarea vătafiei, — se vădește mai cu seamă prin încălcarea art. 76. al. 3 (unul dintre principalele articole ale Legii pentru înlăturarea vătafilor) și care are cuprinderea următoare: „Plata conducătorilor de muncă se stabilește prin tarifele de muncă (contractele colective în acest caz au calitatea de tarife de muncă — Nota autorului); această plată nu poate fi în nici un caz, pentru o zi lucrătoare efectiv, mai mare decât de două ori plata zilnică unui muncitor”.

Cu alte cuvinte, legiuitorul, pus în gardă asupra jafului înfiorător pe care vătafii îl practicau înainte de aplicarea legii, prin pozițiunea lor privilegiată, a înțeles să limiteze chiar libertatea de contractare din Convențiile colective de muncă și să acorde vătafilor un câștig cumpănit pe rolul și meritul lor.

Ce s'a petrecut în realitate? Cu asenimentul Direcției Generale din Ministerul Muncii, operat prin învoirea directă a agentului său în localitate, fostul Inspector regional

al Muncii, care a presidat debaterile contractelor colective din 1933 și 1936, cu toată opunerea delegaților patronali, s'a strecurat în aceste contracte colective, următorul articol (172), care anihilează pur și simplu bariera cu atâtă valoare juridică și etică prevăzută la art. 76. Iată ce conține acest faimos articol 172: „Plata conducătorilor de muncă se fixează la un procent de 8% calculat la suma încasată dela patroni pentru munca efectuată, din care 4% se va reține din această sumă drept contribuțiunea muncitorilor și 4% contribuțiunea patronilor”.

Care a fost rezultatul practic al anihilării legii prin acest articol?

Iată-l în lumina cifrelor: După datele oficiale, luate dela comisiunea muncii din port, un muncitor obișnuit încasează anual o sumă care, repartizată pe luni, li dă un venit de circa 3000 lei; după aceleași date, așa numiți conducători, încasează o sumă care, la fel repartizată, le dă pe lună un salariu de 24.000 lei!

Nu este vorba aci de ce înghitea vătaful cel mare: Aurel Negulescu, ci de ce încasau până ieri vătafii cei mici, locotenenții săi. Și adăugăm: este vorba numai de veniturile oficial stabilite.

După informațiunile ce le avem — fapt care urmează să se stabilească de altfel la fișele anchetei care privește gestiunea faimosului Aurel Negulescu — acesta încasă, nici mai mult nici mai puțin, de 5000 lei pe zi!

În ceace privește prevederea din contractul colectiv, art. precitat, după care din cei 8% și 4% ar fi suportate de clasa patronală, aceasta este numai o subtilizare mincinoasă. De fapt, toată suma este oprită dela muncitori, prețurile contractului colectiv, în totalul lor, fiind prețuri nominale stabilite pe muncă efectivă, obținute de muncitori ca justă retribuțiune, cei 8% calculându-se la acestea și reducându-se de altfel cum prevede Contractul, din această justă retribuțiune a muncitorului.

Cum „opera” Aurel Negulescu în acest regim al privilegiului, rezervat lui cu atâtă largheț, de mult toleranță Direcțiune Generală a Muncii și acoliții săi din Constanța?

Foarte simplu: nefăcând plățile la Biroul Muncii, ci la sindicatul Dokerilor manuali, al cărui șef omnipotent era, rețî-

nea din bruto, asupra tuturor muncitorilor, între 20-25%, partea sa; mai reținea cheltuielile de deplasare și reprezentare — cheltuielile d-sale de priagantane etc. — care nu rare ori atingeau încă 10% din bruto; după acestea împărțea locotenenților săi sume care le creșeau cei 24.000 lei lunar, sumă pe care o mai încasa și el, încă odată, punându-se și aci, la parte — și numai restul, cât mai rămăna, intra în punga muncitorului.

Mai amintim că listele, de plată erau totdeauna umflate cu nume de muncitori flotanți, pe cari în cea mai mare parte, nimeni nu va văzut nictodată și ale căror salarii se „distribuiau” tot de Negulescu, personal.

În fine, vine art. 173 din contractul colectiv, cel referitor la „taxa sculelor”. După acest articol, pentru uzul uneltelor „se va reține 2% din plata muncitorilor atât la încărcare cât și la descărcare (adică 4%). Nota autorului) la toate categoriile de mărfuri (adică și la acele și pentru care nu se întrebuințau scule, Nota autorului).

Această reținere o opera direct, tot Negulescu.

Nimeni, absolut nimeni, nici dintre autoritățile cu cădere în munca de port, nici dintre muncitori cari plăteau acele sume — afară de Negulescu — nu știu ce se făceau acești bani. — Poate nici Direcțiunea Generală a Muncii din Minister și nici fostul ei Inspector din localitate, care se vede și acum „descinzând” prin Constanța, ca și lupul din poveste care „tot mai dă pe unde a mâncat oia!”

Să recapitulăm deci. Reținerile din munca muncitorilor de port: 8% pentru vătafii locotenenți; 20% pentru baș-vătaful Negulescu; 10% pentru același baș-vătaf, cheltuieli, de deplasare și reprezentare; 4% uzaj de scule, plus 5% uzaj de scule la cărbuni; 2% cotizați către sindicat; cea 8% de umilări de salarii la flotanți inexistenți etc. — deci, nici mai mult nici mai puțin de 50% din întreaga retribuțiune a muncii din portul Constanța, sustrasă din mâinile muncitorilor adevărați, intrau în mână unui singur om, și a unei locotenente de trântori bețivi alcătuită din vreo două duzini de „similes similibus”.

Zeci de milioane astfel plătite, pentru întreținerea unei protipendade de jefuitori, din producția țării exportabilă prin Constanța, în de-

Continuare în pag. 7-a

INVIERII TALE, IISU

CARNET DUMITRU OLARIU

CORRESPONDENȚA acestor pagini — manuscrise, cărți, reviste, informații — E. V. Haralambie, Ion Rațiu, 110 (sau și pe adresa redacției).

AVEM o deservită bucurie ca să ne adresăm lectorii că începând cu numărul de față, paginile noastre vor avea colaborarea permanentă a unor tineri scriitori dobrogeni (dar și din starea provinciei noastre) taliașii do-iași cu harel poeziei.

MATERIALUL trimis se va publica la ordinea primirii. Regim a ni se comunica (pe lângă pseudonime) și numele adevărat. Este vorba de grupul A. Ruiz-Tolosa, Gh. Tohan-Cerne-Voda, N. Bal-dovic — Sibiu; etc.

E. V. H.

„Analele Dobrogei”

Cel care — la 1920 — au pus bazele Societății Culturale Dobroge, având ca mijloc de difuzare a activității, revista „Analele Dobrogei”, și cei cari în tot acest răstimp au înțeles să contribuie cu activitatea și obolul lor la sprijinirea revistei, pot fi mândri de opera lor.

Numele lui Ioan N. Roman în lumea societății, i-a dat prestigiul de care avea nevoie. Prezența — dela început — la direcțiunea revistei a D-iei Prof. C. Brătescu, a fost o garanție — până azi nedesmințită, de seriozitatea și devotamentul pus în slujba cauzei dobrogeane.

Dintre primii pionieri, mulți au trecut la cele veșnice, dar cei rămași au respectat angajamentul luat prin cuvântul lui I. N. Roman „de a promova studiul științific al trecutului și prezentului Dobrogei.” „Analele Dobrogei”, de-a lungul celor 19 ani de activitate, s-au impus ca una din cele mai îngrijite și serioase publicații cu caracter regional. Istoria provinciei a fost și de zi în zi înțelegată — în mod cu totul obiectiv — toate problemele ei etnografice, culturale și economice, au format obiectul a numeroase studii.

Dupa urma a multor prodigioase a revistei, Dobrogea este regiunea care își are cel mai bine pregătit materialul documentar asupra trecutului istoric și asupra evoluției vieții românești dela început și până astăzi. N-au rămas învoarea istorice care să nu fie cercetate cu strictețe pentru a descifra un trecut autentic datat din protoistorie și perpetuat de-a lungul seurilor.

Dobrogea — am putea spune — nu mai are azi nici o taină. Colecția revistei i-a smuls aproape pe toate. Ea stă la dispoziția oricui vrea să o cunoască, așa cum e, cu nici un adevăr deformat, totdeauna preceptabil de adevărat științific.

Dobrogea de Sud, constituind încă o problemă pentru cercetători și pentru Statul Român (așeză, „Analele Dobrogei” i-a pregătit o carte de vizită slovenă. D-l Prof. C. Brătescu, rămas credincios „programului de activitate” înțeles, care să îmbină pe lângă comora așeză a cunoștințelor despre trecut și înțelegerea prezentului, actualitatea vie, cu desfășurarea și varietatea de probleme și curiozități, anunțat de I. N. Roman în cuvintele către cititori din No. 1 al revistei, a pregătit — cu prețioasă și competentă colaborări — o surpriză demnă de toate laude. E vorba de trilogia

INVIERE

*In ochiul clar al dimineții o
Lumină proaspătă fuși nnotând;
Curg deitele ei limpezi — încotro?
Prin frunza neagră a inimii — de când?*

*Își sparse azurul coarful său în munți;
Bucăți după bucăți de noapte cad.
Străpunși lăuntric zărilor cărunți,
Christos a înviat și n-ai, și în vad.*

*Christos a înviat în brazda nouă!
Christos a înviat în mielul blând!
Pe toate a pus pecetea Lui de rouă;
L-aștept în mine binecuvântând!...*

Închizând Cadriliterul: Pământul, Istoria și Cultura Dobrogei de Sud.

Primele două volume au apărut. Am în față volumul II din această minunată lucrare, în care istoria Dobrogei Meridionale este înțelegată în antichitate, în epoca bizantină și sub Mircea, de d-nii R. Vulpe, N. Bănescu și defunctul D. Ociul.

Acesta în ce privește trecutul îndepărtat.

Domnii: Al. P. Arbura, N. Dragomir, C. Brătescu și Dan Iliescu, pun în lumină problema etnografică. Pentru cine mai are încă oare în această privință, acesta pagini sunt un puternic reconfortant. O pagină de istorie actuală semnează D-l I. Nistor, iar, ca o sinteză a volumului și a problemelor actuale este articolul D-iei Prof. Simion Măhădici. Delformant — o varietate între Carpați și Țirnel Mării Negre.

Iată activitatea Societății Culturale Dobroge prin revista „Analele Dobrogei”.

De când, o revistă nouă, „Pontica” s-a alăturat ei, aducând, aportul dobrogenilor de azi la opera de redare a conștientului întreprins de conducătorii de azi ai Ținutului Mării și al Constanței, totuși înțelegând al rostului lor și ce tot evantai alăturat ideii de afirmarea româneșimului aici unde au fost mereu discutați și astăzi legări din partea celor cari nu vor — sau nu pot să înțeleagă — un adevăr ce nu suportă de fapt discuții contradictorii.

S-ar parea că „Analele Dobrogei” se bucură azi numai de o anume înțelegere și că și lor le-am găsit ceva de reproșat. Ultimul volum al trilogiei ne a apărut încă. Il așteptăm.

ROMAN SECĂREANU

Viorica Petru

Literatura și femeile

Închizând paginile cărții lui Paul S. Beck, „Vânt de răzvit: vânt dela apus”, cuiva se simțea înțeles prin slovă, autoarei.

Ori căi de puțin pretențioși am fi, trebuie să recunoaștem că în ultima vreme, cărțile bune au devenit atât de rare încât — când întâlnim vre una — suntem în stare să proslăvim cu oaspe, pe autorul ei.

„Vânt de răzvit: vânt dela apus” este una dintre aceste rarități. E o carte despre al cărui subiect interesant și stil fermecător, ne poate pridiți ceva cu laudele; e o carte minunată.

BLOC

IISUS se străduie pentru noi să ne păstreze dincolo de rău, tradiția învierii.

Ne-a purtat scriile, spicările făcute de griji în tainicele privigheri de Dni, căutând pacea la adevărul Bisericii, potolindu-ne frunțile înfierbătute de căvata glodurilor, sub adierea slănelor speranțe.

Îngenunchiați pe lesperile reci am așteptat, în alara misteriei destinului revelația celor ce se sunt sortita.

Grădina, tăcie sub boala suflărilor, moșneșii răg în Stăpâna Paștelui, pentru lumină din lumina minții ce va trebui să așteptăm înțelegerea noastră, pe Iisus înviat.

V. P.

YVONNE ROSSIGNON ne este cunoscută din colaborarea demisala la vigoarea „Lucea” bucovinean. Am întâlnit-o de mult la „Gândul românesc”.

Publică două admirabile poezii — mai ales, prima intitulată: „Sonnet pe motiv de cântec”.

Aș vrea să citez și porcă-mi pare rău că toate din acest bloc ne-a înțelegerea pentru toată poezia.

Totegi:

„Șade Maica Domnului
Maică tânără și albă
Ca o iarbă, ca o nălbă
Pe sub pomii răsăli

S. în poală albastră ține
Prunc bălan de moseșel

Vin colorile să-l vadă

Una mare-a fost în viață

Alta 'a lumă-a fost răpadă

Alta car de dimineață

continuare în pag. 5

Numen maris...

Neculai Tăutu

Publicăm poemul învitat din „Tara Fagilor” și al stărușelor amintiri al bucovineanului Neculai Tăutu.

Il publicăm pentru realeză lui calități, pentru prospețimea și frumusețea lui care nu se lasă comentate — ci se vor gusta.

E. V. H.

Marea are sufletul albastru...

Cerul are ochi albaștri...

Acceasi inimă: luna.

Un hulah de argint se dizolva în zare, iar corăbiile alunecau sicrie pe apa cu gust de lacrimi.

Zefirii veneau cu brațele topite de sărutările florilor cu iz de miredenii.

Stelele cerului erau vinete de cremenea norilor, iar sielele mării sângerau de mărgean.

Valurile spălau carnea trandafirică a stelelor, pânzele corăbiilor ștergeau și sargasele le înmormântau.

Iisus își spăla rana în geana zorilor...

Iisus venea pe ape, la fiecare pas răspundea Dumnezeu, florini îi cădeau din păr și sunau depărtării...

Iisus se urca cu aburii la cer, mătânile se prefăceau în perle...

Cruciații învingători își cucereau sufletele cu zvon de cer medieval.

Zefirii veneau cu brațele topite...

Marea are sufletul albastru...

Cerul are ochi albaștri...

Acceasi inimă: luna.

NECULAI TAUTU

Din Cartea orelor

după Reiner Maria Rilke

Si ce vei face Doamne dacă mor?
Ti-am fost urci — nu mă dăbor?
Si dănuț — nu mă strecoar?
Pe trupul gol vestmânt îi-am fost,
Ca mine pierzi tu orice rost
Nu mai gâsești tihnă cașă
Ca goapte dulci să te îmbră,
Desculț picioru-a să-ți rămână
De talna ce și am fost, sfioasă.

Mantia și lunecă pe umeri. — Goniă
Ploarea ta în zbor de rândăne
Îmi cașă obrazul — pernă mică,
Dar negăsindu-l, singurică
Adună în amurgul trist de amoiă
Streine pietricele 'n poală.

Ce te vei face Doamne? N-este frică!

de AL. ȘTEFLEA

scotiene și cu toate acestea credem, a cartea care a răscolit multe suflete și a stăruit mai multă admirație și controversă, ca nici o altă carte literară până la ea. Multime de minți potolite au pornit din această cauză, căvâlnice pe căile sălbăteilor visuri, parcurgând paginile minunatei roman.

Mary Webb imaginează marea, povești născute în sălbătecie naturale, pe care a iubit-o natural de mult și cu care uneori s-a confundat aproape, așa după cum spunea Jacques de Lacretelle, unul dintre traducătorii ei: „când trăiești, împreună cu ea prin tineri presăzitate ca să fie adevărate, unde pădurea, ferus, biserică, marginea sălăteului, toate au o înțelegere atât de învechită, că par răsuși dintr-o lume de ieri”.

Scriitorul această atât de înțelegere, împletește în cărțile sale, cu miazărie și îndemănare, generalitatea cu sălbătecie, optimismul cu melancolia, dragostea cămi-

nalei, cu dragostea năvalnică pentru tot ce o înconjoară, oropsiți, cei mici, tefirii, criminalale... pe toate brodează ca pe tot stăleșii rari, pe o țesătură bizară, ce până la urmă te înmeste ca ceva minunat, ce nu și-a fost dat să îți așa ușor.

Prin aceste calități și prin multe altele ce nu se pot spune, doar în câteva rânduri, Mary Webb a obținut premiul comitetului englez „Femina—Vis Hicrease” în anul 1926, iar mai târziu după moarte, când începe adevărata ei glorie literară, Mr. Baldwin, primul ministru al Angliei, vorbi în parlament despre cartea ei „Precious Bane”, ca despre unul din cele mai bune romane ale literaturii engleze.

Trăcând dela Mary-Webb, la Kate Douglas Wiggin, autoarea născutărei „Rebecca of Sunnybrook Farm”, „Rebecca dela Valea Soarelui”, tradusă de d-na Pogonaru, despre care, ca și despre Vulpea, am avea neamărite aprecieri de făcut, trecând, spun,

SE, NE INCHINAM!

Eugeniu V. Haralambie

INNOIRE....

În târguri și sate, peste tot, străzile și ulițele-s pline de oameni innoiți. De foarte mulți oameni care, desigur, de abia au așteptat venirea Sfințelor Sărbători ca să-și poată îmbrăca haina nouă. Haină nouă....

Obiceiul de-a se înnoi oamenii la Paști, de-a-și îmbrăca până la cel din urmă om un vestmânt nou este atât de răspândit, atât de intrat în firea lucrurilor că până parcă și termenul asta — *ob ceta* — este oarecum impropriu. Este în îmbrăcarea, altfel decât până acum ceva care pentru foarte mulți egaleză cu însuși sensul sărbătorii Sfințelor Paști.

Într-adevăr, până și nevoiașul, fie oricât de sărman, se căpătuește în așa chip, ca să aibă de ziua asta ceva nou pe el sau cel puțin ceva ce n'a mai purtat. Ceva care pentru el este nou. Se cheamă, deci, că și haina pe care poartă o are în dar, pentru el este nouă. Și așa și este, pentru că el până acum a îmbrăcat o haină de toate zilele, o haină cu care a muncit iar dacă s'a putut, desigur, a mai îmbrăcat și o altă haină de sărbătoare. Dar astăzi sunt purtate și el nici pe cea de-a doua haină și tot n-o găsește desigur de bună pentru prăsnuirea Paștilor. Simte nevoia de-a se îmbrăca altfel decât până acum, de-a se prezenta altfel în ziua învierii.

Dorința asta a îmbrăcămii noi are un sens mai adânc decât al vanității de-a fi privit cineva. Necesitatea îmbrăcămii noi este un fel de compensație pentru dorința și mai mare dar păstrată în subconștient de-a fi nou în ziua asta, de-a fi, deci, reînnoșcut, pur.

Se întâmplă, apoi, ca schimbarea aceasta a vestimen-

telor să fie paralelă și cu schimbarea însăși a înfățișării naturii. Să fie odată cu înverzirea pământului și înflorirea pomilor. Să fie în aceeași vreme, deci, cu ivirea rodului mai precis, cu ivirea simbolului rodului pământesc.

Rodirea nouă, începutul acestei rodiri — acesta este un sens al Paștilor. Și prănuirea Paștilor nu este incidentul sorocită în această vreme, în primăvară. Căci altfel oare, de ce ar mai fi nevoie ca ziua asta să fie așteptată și așteptarea aceasta să fie petrecută într'un anumit fel, după un anumit ritual?

Pentru că petrecerea în post, apoi, Sfânta Taină a Mărturisirii urmașă de Sfânta taină a Euharistiei — tot ritualul acesta cu suita lui de solemnitate nu înseamnă doar schimbarea, pentru a fi altfel, pentru a fi varietate. Nu, în aceste ritualuri sunt tot atâtea simboluri ale vieții, tot atât de multe îndemnuri pentru viața noastră creștinească.

Spovedania este încheierea unui capitol. Omului îi place să-și povestească și își povestește viața în mod firesc, normal, către slășitul ei.

Spovedania înseamnă, deci, într'un anumit fel slășitul vieții de până acum, înseamnă cu alte cuvinte o voință încheiere a acesteia.

Sfânta Euharistie — împărțania — are un simbol restrâns numai la creștini. Ea înseamnă în ritualul Paștilor chiar creștinismul. Și, anume, după ce omul s'a spovedit, după ce și-a încheiat socoteala cu viața de până acum, el este nou. Este un îns pur, un îns gol, oarecum. Un gol care n'ar fi decât adjectiv la neînceput.

acel ce trebuie să lupte pentru a-și putea păstra un loc cât de mic, în acest infernal concert.

Pentru cei mai mulți viața a devenit foarte grea, iar suferința, însoțită de deschide ochii miștii mai mult decât orice înviațată. Pentru femei, ea s'a schimbat complet. Schimbarea felului de viață, adică după stoc, schimbarea completă a mentalității, gustului și aprecierilor și dela un timp, chiar înclinărilor devin altfel.

Înclinările legate de viața de casă se arotundă, redese la măriștări strict necesare, în schimb, cele sfingătoare de noua ocupație, se desvoină, acaparatoare, de viață, până la maximum.

Pentru femei, oricât s'ar părea, totul s'a înclinat, cum s'ar spune „de o suită optzeci de grade” însoțit dintr-un oaselor, multe lucruri noi au depris, iar ochii li s'au deschis mari în fața unor lucruri neștiute și de care, nouă măriștări ani, au rămas departe, mai ales lucrul principal a fost

Ori creștinismul oferind în-ului Sfânta împărțanie li oferă simbolul vieții noi și în același timp și permanență. Sfânta tuitaristie constă, deci, și ea o înnoi- re — o înnoi- re mai ascun- să, mai adâncă.

Și'n această zi de Sfințele Paști mă gândesc la toate acestea pentru că se cade să ne înnoim, să ne încărcăm de duh nou.

Și alară de duhul bisericii — de necesarul acesta duh — se cade să ne apovedim în noi și de feptele lumesti și să ne vedem rălăcirea ca, apoi, să putem să ne ancorăm mai puternic în credința înnoirii noastre ca omni și ca nație.

Ca nație românească.

Torosov: Cap de expresie.

BLOC

continuare din pag. 4

Alta ochi de câprioară
Aia larbă și popăria
Alta miaz de lăcrămoară
Una brazdă, una gâră

Nemai vasa! și pi pitoze
Stega-a fost și-a fost izola
Ochi de jur care se stinge
Morților lemiță n'ghe

Am vrut să trecam peste caracterizări — pentru recomandări de lecturi de vers. Am vrut să facem o invitație la citirea *Sonetinelor pe motiv de colind*.
E. V. H.

le romanele lui Viki-Baum pe care le-am prefăcut, lăse deosebire, totuși că le-au celi, vram să citim le Pearl Beck, autosraa clăse despre care începusem să vorbim și care a obținut în mai puțin de zepte ani, două din cele mai mari premii literare oferite pe două continente, premiul „Pulitzer” american în 1931 și premiul Nobel în 1938.

Cu acestea concladam că în domeniul literar, o bioenergetă fustitate.

Pentru noi, cum spuneam mai sus, acest fapt e cât se poate de natural și iată de ce:

Femeile, cu foarte mici excepții, și-au păstrat în decursul secolelor, toată proviza de înțelegere și înțeles, absolut neconsumată.

Dela război iacobac, viața s'a schimbat complet, din toate punctele de vedere. Dela un capăt al lumii, la altul, ritmul acestei vieți s'a accelerat într-atât, încât a prins în vâltoarea lui deopotrivă pe femei ca și pe bărbați, pe tot

când am dat piept cu lupta vieții de toate zilele.

Asfel că, sensibilitatea feminină, dubletă de spiritul lor, în general foarte vie, la care s'a adăugat cultura asemănătoare bărbaților, toate au contribuit să le deschidă ool orizonturi pe care mai apoi le-au transpus în scrieri atât de reșcite și de apreciate.

Toate aceste amfocenta ca po-memim mai sus, combinate cu noștășile pe care viața li le-a descoperit din abundență au născut în creșterul celor mai clase dintre femei celebrele romane pe care le pomeneam. Dar pentru atinge-rea realizării superioare, ele au avut un suprem ajutor, mai presus de orice înviațată, talentul, darul pe care care Dumnezeu ne li l-a precupețit și cu care acestea au putut să înțelegă și să transpună în scris „bazarul tălălor firei” — desăciat în fața prișperii lor” așa cum pentru alții nu se poate arăta. De aceea Mary Webb, femeie simplă, trăind departe la țară, a putut să scrie, cum a scris. Ea a

avut să vede mai mult ca oricare alta, din abundență, acest nease-malt și Dumnezeuesc dar.

Intorcându-ne dela aceste considerății la cartea lui Pearl S. Berk, facerăm să facem să po-puș la fața porților ce au ne deschide, spre o lume foarte, foarte depăriată de noi, dar ce asemă-nări destul de biazare.

Bizară e apropierea aceasta ce o face între lumi diferite. stăruel umenesc ce sălăpănește în actele lor ca și la cele ale noastre.

Părăsind abecimel nostru european să ne îndemnăm ca spre citire, către această lume depăriată de roman, fie chiar numai pentru câteva clipe.

Lumea rădărităului „China bă-trână” pe care Pearl Berk, ne-a desăvâlit-o de multe ori în scrierile sale „Mama” și „Ogorul”. de data aceasta este atât de deo-șebită, atât de profund actuală, încât ne știe ce s'a „mai credem celăd despre ea.

În ultimii ani întreg pământul a fost frământat de năvala ideilor noi, de dorința prefacerilor, absolute, imperioase, de senti-mental stăruitor al încredințării pen-tru mai bine, frământări care s'au remarcă la indivizi izolați, cât și la mase.

Moște barbare noi s'au ridicat din această cauză, dar tot pe a-istea s'au și prăbușit.

D. IOV

Carte Poștală

Azi vrea să-ți scriu un vers acum
Când ești frumoasă ca o floare,
Dar nu încap 'ntr'un volum
Chinuțtoarea ta splendoare.

Orice cuvinte-ai vrea s'aleg
Să-ți prind icoana în imagini,
Eu n-ai putea să te încheg
În mii și mii și mii de pagini...

De aceea 'ngrop, ca 'ntr'un mormânt,
Tot ce doresc din tot ce știu
Și cânt și plâng și plâng și cânt
Durerea ce nu pot să-ți scriu...

pe cari gatera binevoise a i-lă oferi, cu tolima ei largă, profund înțelegătoare și iubitoare, acolo unde era rostul ei, cu slăpăneș ei aprigă de sine, cu un caracter de un stoicism emoțional, du-cându-și viața ca o rotă nelosur-fleptă din marea înșină a tra-dicțiilor năumelii său regesc, lăru să fiică seama că-și celăd peste durerea imensă a unui sallet în-gropat via, înclăde-și fără pragat datorită până capăt. Pentru Pearl Berk, această semnifică, trecutul care va trebui să moară, după înșăși vreața a naturii, cu toată părărea de rău a acelor care nu-l mai pot înțelega, pentru că așa cere legea firei, dar cari fi înbesc mai presus de toate, chiar lăru vreața lor.

Bătrâna doică Wang-Do-Maci-nela credincios, poporul supus claselor conducătoare, draple ori nadrapla, simbolizăzând partea din traci care va reziste operației pentru că, lăru lei sălătoasă li face să se se slăfăme la toritari iar instinctele vorbind mai de-a dreptul la ei, li fideamău pe calea lăru greș, nelind lăgrădiți de a-tătea prejudecări.

Asfel Wang-Do. Ea s'a dus după cei tineri la casa europeană să crească copii chinzei.

Asfel clasa conducătoare se sfice și dispare în dacarui istor-iei iar popoarele rămân să-și poarte peste veacuri soarta.

Tinerii, mereu și pretăindeai aceiași cu inimii generos foiale-gătoare lăptă pentru ai putea con-dece mai departe poporul acesta nepăzitor, înclăde-l prelucrăde-l.

Pearl Berk — face să învingă frământările — pe tineri, căci ace-știa sunt cei lăru de care popoa-rele n'ar li putea progresa neam-ul lor pe care cu toată tinere-țea, li înbesc imens în fundul su-fletelor.

Locuind împreună un chinze europeanizat ca o chinzeă retro-gradă, problema trecutului și vi-torului e rezolvată tinerețea — co-rectată și adăgăită în felul urmă-tor: „va trebui să se li dela eu-ropani ce a bun, iar restul va înclăra părănd dela China, fru-mosul necesar.

„La hainele răsă chinzești va pune căptocăli mătă aibă de do-lie, dar igienică, europeană și asfel copiii ce se va naște va fi așa cum trebuie având pe dea-căpă papăriei cu cap de tigre nemul borbăiei”.

Nu-și va mai schingia femeia piciorălele bende-bende-le, așa cum ne s'ar cădea după tradiția chi-neză, dar în apartamentele eu-ropane, sălă pără paravane și cri-senterne, va dera altăr unde va arde neconștient lămie pentru sălălele stărușilor.

Bătrânii vor muri nemăștișliți căci nu vor înțelega căci odată, dar peste ciolăscia lor odihnuind în străfandări, va călca dăru pasul poporului înnoi, care s'ar li pră-pădi lăru de astă.

Ferați de îneditul subiectului nu mai potăm slăru asupra co-loritate călăți — ale acestui valo-roase — pentru care fapt ne ex-primăm asfel părenile de rău.

Pe cari gatera binevoise a i-lă oferi, cu tolima ei largă, profund înțelegătoare și iubitoare, acolo unde era rostul ei, cu slăpăneș ei aprigă de sine, cu un caracter de un stoicism emoțional, du-cându-și viața ca o rotă nelosur-fleptă din marea înșină a tra-dicțiilor năumelii său regesc, lăru să fiică seama că-și celăd peste durerea imensă a unui sallet în-gropat via, înclăde-și fără pragat datorită până capăt. Pentru Pearl Berk, această semnifică, trecutul care va trebui să moară, după înșăși vreața a naturii, cu toată părărea de rău a acelor care nu-l mai pot înțelega, pentru că așa cere legea firei, dar cari fi înbesc mai presus de toate, chiar lăru vreața lor.

Bătrâna doică Wang-Do-Maci-nela credincios, poporul supus claselor conducătoare, draple ori nadrapla, simbolizăzând partea din traci care va reziste operației pentru că, lăru lei sălătoasă li face să se se slăfăme la toritari iar instinctele vorbind mai de-a dreptul la ei, li fideamău pe calea lăru greș, nelind lăgrădiți de a-tătea prejudecări.

Asfel Wang-Do. Ea s'a dus după cei tineri la casa europeană să crească copii chinzei.

Asfel clasa conducătoare se sfice și dispare în dacarui istor-iei iar popoarele rămân să-și poarte peste veacuri soarta.

Tinerii, mereu și pretăindeai aceiași cu inimii generos foiale-gătoare lăptă pentru ai putea con-dece mai departe poporul acesta nepăzitor, înclăde-l prelucrăde-l.

Pearl Berk — face să învingă frământările — pe tineri, căci ace-știa sunt cei lăru de care popoa-rele n'ar li putea progresa neam-ul lor pe care cu toată tinere-țea, li înbesc imens în fundul su-fletelor.

VALORIFICAREA BOGĂȚIILOR DIN NORDUL DOBROGEI

D-l ing. chim. CRISTIAN LEU, un priceput, destoinic și... surghinuit flu al Dobrogei, -- cu o pătrundere de visionar, cu o maturitate de adevărat om de știință și cu un simț practic de consumat om de afaceri, -- onorează nu. mărul de față al „DOBROGEI JUNĂ” cu o expunere privitoare la nordul provin. ciei, expunere care va nîmi nu numai prin complexul problemelor ce îmbrăți. șează el și prin limpezimea dezlegărilor ce propune.

Fără îndoială că terminarea căii ferate până la Tulcea — care lu. trase de multă vreme în legendă — va avea urmări incalculabile pentru viitorul nordului Dobro. gei. Cu o condiție: ca Tulcenii, care au părăsit regiunea, să se regrezeze, să pună umăr la m. măr și să ajute cu toate forțele lor, la organizarea sistematică a unui plan din care cele mai intere. nante, dintre cele mai bogate din țară.

Nordul Dobrogei, posedă bu. chetul cel mai variat de bogății din România. Punerea lor în va. loare, care timp, o profundă ca. noșterea a regiunii, care bani și mai ales inițiativă și bunăvoință.

Dezvoltarea pescăriei, ra. ționalizată prin redresarea imen. sului bazin piscicol format din Del. tă — Dranov — cel mai mare bazin piscicol din Europa; a. năunarea anumitor porțiuni din bazinul inundabil, cu posibili. tăți de dezvoltarea creșterilor de păsări și animale, deschid per. spectivă dintre cele mai optimiste pentru o puternică industrie al. imentară; punerea în valoare a bogățiilor miniere schișă de ja prin exploatarea de granit de la Iacob-Dol-Turcoala-Graci, prin exploatarea apropiată a zăcămint. elor de pirită de la Albin-Tape, prin exploatarea sălilor cariere cu piatră de construcție, ca marmora. dala Bășchii etc.; dezvoltarea regiunii viticole pe baze ra. ționale; inițierea cultivării plante. lor medicinale, cu flora atât de variată a regiunii; organizarea metodică a turismului, spre re. giunile specifice unde atât de in. teresante din această parte a ț. rii, sunt chemate să revină ne. bănuite bogății asupra Tulcei.

O bogăție disprețuită până acum: stuful

N-am pomenit nimic până a. cum despre cea mai interesantă și mai prețioasă dintre bogățiile Dobrogei de nord, pe care o con. stituie papura și stuful.

Papura și stuful din Delta în. seamnă o cantitate de câteva mi. lioane de tone de celuloză brută care se pierde în fiecare an.

Chestiunile tehnice în legătură cu valorificarea papurei și a stu. fului au fost puse la punct încă

de mult. În Canada, Statele Unite și Germania.

La noi, nu s'a făcut aproape nimic în această direcție. În afara de câteva studii teoretice.

Este însă timpul a se porni la lucru, pentru că fenoalele sunt ne. numărate și sigure.

Din papură se poate obține un fulmicoton, cel puțin egal în stabilitate, cu fulmicotonul de bumbac. Se mai poate obține, cu succedaneu admirabil și plute, material de import. Acest succe. danen, este superior plutei, având o capacitate izolantă mai bună, la o greutate specifică mai mică decât a plutei.

Din stuf, se pot obține o se. ră de preparate, în proiectul pe care l-am dat d-lui Prof. Const. Giurescu, Rezidentul Regal al Junc. tului Danării de jos, am echizat numai trei direcții de orientare, pentru moment. Am fost seama de configurația actuală a mijlo. celor de transport deșel de pre. care, de necesitate și posibili. tățile de absorbire ale regiunilor vecine — Basarabia și sudul Do. brogei — și mai ales de dificul. tățile inerente organizării de in. dustrii, care cer mari capitaluri. Iată-le:

Fabricarea de celuloză, pentru hârtie. Numai cu stuful care se pierde pe fiecare an, în această regiune, se poate acoperi con. sumul de hârtie din toată Europa centrală. Dacă de altă parte luăm seama că stuful se dezvoltă p. nă la maturitate în fiecare an, pe cînd lemnul utilizat astăzi de pădurile României, se reface în câte va decenii, nu este greu de constatat imensul folos care poate decurge de aci, pentru eco. nomia țării. Salvarea pădurilor, cu incalculabile consecințe pentru agricultură, stă aci. Tema nu este deloc nouă, din cauza pierderilor care se vor ivi, din partea capi. talerilor favorizate în fabricarea de hârtie din celuloza de lemn. Până la sfârșit însă, această idee, a noastră, va triumfa.

Lemnul sintetic

Fabricarea de lemn sintetic. Această a fost studiul, mai adînc decât se bănuiește. Lemnul sinte. tic, obținut prin tratamentul chimi. co-mecanic al stufului, însumează calitățile lemnului, pietrei și fie

rului laolalt. Inscăabil de microorganisme, inescăabil la ar. pene emiditiv, ignifug (nu arde), cu o mare capacitate de rezisten. ță fizică, perfect izolant, etc. pre. zintă calități pe care lemnul natu. ral nu le poate atinge nici odată. De însumi, în experiențele făcute, am obținut o rezistență egală cu a steinei (40 Rindii).

Lemnul sintetic, lemnul victori. lui, obținut din orice fel de res. torsi cu conținut de celuloză, per. mite o sumă de realizări cu apli. carea la maximum a principiului de economie. De exemplu: Con. struirea în serie de locuințe, sănătoase, cu confort modern, extrem de ieftine. Îndrăznesc a anticipa că problema locașului ieftin, pentru funcționari și menci. tiori, în țara noastră, își va găsi pe această cale, cheia solu. ției mîi dorite; construirea de spitale, școli, cazărmi a-lure; construirea de mobilă s'au obținut în Germa. nia cu preparate similare, tot ce. lace imaginația artistică a putut concepe; în epoca economiei fie. rului, va trebui să facem și noi cîndva ce face au realizat Germanii: construirea de conducte, autoate, recipiente, bidoane din celuloză. Mă obsedează de asemenea ideea reconstruirii, pe baze sănătoase și confortabile, la început cu model, a satelor noastre, consi. rarea de bărci, ca și tot materialul lemnos ajutat și lăzi de ambalaj; numai cu acestor fel de discutat pe larg cu persoane interesate din Egipt, Palestina și Turcia, putem asigura dominația pieței medite. raneane, care importă cantități con. siderabile de lăzi pentru conser. vat și transportat fructe.

M-am gândit la standardizarea roților pentru tracțiunea animală, mecanică și chiar cea feroviară (în Statele Unite, se „toarnă” astfel de roți pentru calea ferată), cu o economie incalculabilă pen. tru economia țării; construirea de traverse de cale ferată, per. ești pentru autocamioane, și constru. irea de cabane ieftine, în serie, la munte sau pe litoral, etc.

Mă opresc aci. Lista posibi. lizărilor, este tot atât de vastă, pe cît este de vast domeniul de utilizare al lemnului. Să ne gîndim la salvarea masivului nostru păduros, la realitatea lipsei care se resimte deja în lemn de construcție — în scurtă vreme vom fi noi nevoiți să importăm lemn de stejar — spre a sesiza importanța chestiunii.

Problema combustibilului: un nou deșeu

Basarabia nu are combustibil. Restul Dobrogei se regăsește de a. seama. Din deșeurile rămase după extragerea materialului pen. tru fabricarea hârtiei, se obține un material, care, preparat, malaxat cu pulbere de cărbune și cu păcură, furnizează brichete de combustibil ieftine și de cea. mai bună calitate.

M-am oprit de o cîmădă nu. mai la aceste trei direcții de valorificare. Posibilitatea de in. dustrializare pe loc, cu transpor. tul atât de ieftin pe mare, ne per. mite să economisim o rapidă ex. cerire de deșeuri, pentru ex. port.

Ce să mai spun? Acum de cî. rând, am fost solicitat să dau re. lațiunii unei mari firme din Occi. dent, care ar fi dispusă să im. porte materialul brut — stuf și pa. pură — presate în schimbul ma. șinelor, care ar putea fi amorti. zate pe această cale.

Cum se pot obține capi. talurile lucrătoare

Se cer evident capitaluri. Se pot plasa aci dela 10 milioane, până la jumătate miliard, în in. dustrii cu rentabilitate mare asig. urată.

În convorbirea pe care am a. vut-o cu d. Prof. Giurescu, eu am emis, o idee, pe care — în ciuda scepticismului pe care îl va su. cita teoreticienilor doctrinari — o socot realizabilă, iată-o:

Pornim dela concepția că bo. gățiile unei regiuni, trebuie să se. tel puse în valoare, încît popu. lația înconjurătoare să fie prin. cipala beneficiară. Sunt prea ne. merose exemple, cu exploata. torii veniți cu zămbetul mioros într-o regiune, spre a transforma în scurtă vreme populația în e. devărați sclavi. Exemple avem chiar la noi, în Nordul Dobrogei.

Pentru început, — și ca o exem. plificare a imenselor posibilită. ți de industrializare a regiunii — am putea porni cu un cadru restrîns cu rentabilitate certă, cu necesi. tate restrînsă de capital. O parte se va obține pe o cale sau altă, cu dobîndă redusă. Majori. tate a capitalului, — care se știe, nu este necesar să fie deplin vîr. sat de aci în etape — am sugerat să se obțină, prin emiterea de ac. țuni nominative, de 500 sau 1000 lei bucată, destinate în prime et. apă populației din regiune, cu drept de preferință; fiecare locu. tor, de altă parte, să nu poată obține decât numărul de ac. țuni egal cu numărul membrilor fami. liei sale. Odată „vadei” creiat și încrederea cucerită, nu va fi prea greu solicitarea de noi contribu. ții.

Fără îndoială, la buza acentei în. tragi acțiuni de valorificare ne putem aștepta decât organizarea cooperativă, singura care poate corespunde necesității de ridicare

economică a populației locale și de a lătlura pe intermediari.

Nevoia cea mare: căile de comunicații

Exploatarea bogățiilor Nordului Dobrogei nu se poate înțelege fără mijloace de comunicație rapide, ieftine și sigure.

În această privință, dorința cea mai ferbită a Tulcenilor, de pa. ste treizeci de ani încoace, a fost legătura de cale ferată, a cărei lipsă era mai mult decât dăru. toasă: era deasupra ruginosă.

Nu am putut face nimic, sub regimul politicianist. Astfel ne-au venit și zilele noastre. Calea ferată, ne lăsesse promisă pe cînd noi nici nu eram născuți încă. A furnizat totdeauna, subiectul de predilecție al halmanalelor politicianiste, spre a-și afla apoi

(continuare în pag. 7)

Tulcea

Monumentul Anexiunii

Orașe Dobrogene

TULCEA (Vedere generală)

O nouă eră edilitară la Silistra

Într-un articol apărut pe toamnă în ziarul nostru și intitulat „Silistra are primar”, după ce expunem în linii mari programul de activitate pe care și l-a

pune d. E. MELIDON, primarul Silistrei, ne exprimăm convingerea că d. sa va găsi posibilitatea de a-l și executa, cu atât mai mult cu cât, o bună parte din lucrările anunțate erau chiar în-terpușe, Silistra fiind, pe toamnă, un adevărat șantier.

Zilele trecute, Rezidența Regală a Ținutului Mării a aprobat bugetul pe anul acesta, al orașului Silistra.

În noul buget sunt prevăzute sume suficientă pentru terminarea lucrărilor în curs și chiar pentru executarea altora noi.

Spre pildă, localul primăriei, care ajunsesă într-un hal de ne-drept și care devenise aproape improprie, se va reface cu de-șăvșire, câștigând un aspect ce va fi în concordanță atât cu me-nirea lui cât și cu perspectiva ce l-a deschide prin lărgirea și modernizarea pieței Păcii, din foia primăriei.

În afară de aceasta, se vor pune la pământ cubloș, macodan și asfalt, mai multe din străzile principale ale orașului.

În privința iluminatului, d. Melidon studiază chestiunea cum-dărită uzinei electrice particulare care dă astăzi curentul electric necesar orașului. Tratatul este în curs și putem nădăjdui că uzina va deveni proprietatea primăriei.

Bugetul pe anul în curs pre-vede de asemenea, fonduri su-ficiente pentru mărirea debitului de apă potabilă prin captarea izvoarelor din Vile Ostrovului.

Ce-i trebuie Silistrei este o nouă înălțare.

Având la primărie un om ca d. Melidon, Silistra va câștiga desigur, înălțarea prezentată în rapoartele trecutului și cu im-portanța sa.

Între Legea pentru orga-nizarea muncii în porturi și aplicarea ei la portul Constanța

continuare din pag. 3-a
trimentul valorificării acestora și al funcționării normale a „plămânului” năpădit de pa-raziti, al României.

Iată bilanțul „bunăvoinței” organelor din Ministerul Mun-tii, chemate, prin Lege și prin întreaga lor menire ca să împiedice tocmai asemenea abuzuri.

Cum se explică această bi-nevoitoare toleranță? Ei astăzi, „aia gâscă, în altă traistă”, care va forma miezul conclu-ziunilor ce vom formula, drept încheiere, în numărul viitor

Inspecțiile d-lui Rezident Regal

În continuarea inspecțiilor prin județul Constanța, d. Rezident Regal N. Ottescu, a vizitat com-unale: Bazarabi, Șifan cel Mare, Seimeni mari și Dandrea, precum și orașul Magidia.

În fiecare comună, Excelența Sa s-a interesat de starea șco-alelor și de dilările nevoi locale.

În cursul aceluiași călătorii, Ex-celența Sa a vizitat și ruinele ce-tăților romane Axiopolis și Capi-deva.

Excelența Sa a fost însoțit de d. Em. Grigorescu, directorul de cabinet.

Încesările vîmel Constanța în Constanța 1938

Făcându-se operațiunile de în-luarea a situației anuale bugetar 1938—1939 la vama Constanța, s-a constatat că în cursul exer-cițiului trecut, încesările, au atins cifra de 2.662.038,544 lei.

Această mare sumă provine a-rit din taxele asupra articolelor importate, cât și—mai ales—din taxa de 12%, ad valorem.

Noii președinte ai Camerelor de agricul-tură Constanța

Pe zi ce trece, regimul actual se afirmă ca o guvernare a competentelor.

În fruntea forurilor profesio-nale nu mai ajung, ca odinioară, favorizii cluburilor, urmând ca, din umbră, să opereze alții.

Astfel, președinte al Camerei de Agricultură a județului Con-stanța a fost confirmat de mi-nisterul agriculturii, d. I. I.

BANCIU, cunoscutul mare agri-cultor din Tontarșar.

Plugar adevărat, însoțit de cele mai bune gânduri pentru ridicarea agriculturii, d. Banciu este omul cel mai potrivit în fruntea Camerei de agricultură.

Ne având, ca altă dată, alăr-nată de pictor, ghilescu elec-toralului și lăsînd tirania poli-ticului, putem fi încredințați că prin revenirea d-lui Banciu, ac-țiunea de raționalizare a agri-culturii va fi reluată și conti-nuată cu mai mulți sorți de în-bîndă pentru ridicarea satelor noastre.

Nela Societatea „St. Fecloara Maria”

Comitetul Societății „St. Feclo-ara Maria” face un avertisment apel către publicul Constanțean și roagă să aibă în vedere, cu ocazia St. Sărbătorii ale Paștelui și pe cei 35 pensionari ai Anului de bătrîni din str. Eternității 8, venind-le în ajutor cu alimente sau bani și chiar cu îmbrăcăminte cât de puțin.

Comitetul aduce mulțumiri anti-cipate în numele acestor sărmani bătrîni.

La Ceni, cafea și prăjituri consumați
numai ROMUL

Informații

De sfintele sărbători ale Paștelui, „Dobrogea Jună” dorește prietenilor și citi-torilor săi, clipe de pace, de creștinească reculegere și înălțare sufletească, în-tru amintirea izbăvii vieții asupra morții.

Hristos a înviat!

Aducem din nou la cuno-ștința abonatilor și cititorilor noștri că individul Vasile Constanțeanu încăndu-se vi-novat de incorectitudini și pungașii ordinura în dauna ziarului nostru, nu mai are calitate de a face pentru noi, nici o încasare.

Rogăm pe cei la cari se prezintă în numele nostru să l-dea pe mâna primului poli-tist.

Ca prileaj mișcării făcete a-lățări în magistratură au fost numiți:

D. Nicolae E. Dumitra, ajutor de jude la judec. rer. Cogealac jud. Constanța.

D. Mihail Gr. Fărcaș, ajutor de jude la judec. mixtă Târgu Mureș.

D. Ioan Sebastian I. Mihalcea, ajutor de judecător la judecătoria rurală Bănești din județul Buzău, se înalțăază judecător provizorie la judecătoria mixtă Constanța în locul d-lui Virgil Andronescu, trecut în alt post.

D. Filip-Constantin Enescu, aj-utor de judecător la judecătoria mixtă Călărești, jud. Iași, se înalțăază procuror provizorie la Tribunalul Drobeta, în locul d-lui Nicolae Dragomir, trecut în alt post.

D. Alfred V. Patrescu, ajutor de judecător la judec. rurală Sin-gureni, jud. Vlasca, se înalțăază judecător provizorie la judec. rurală Accedărești jud. Doroșor, în locul d-lui Ioan Stoianov, permutat.

D. Ștefan O. Larga, licențiat în drept, se numește ajutor de judecător la judecătoria rurală Adam-Clisi județul Constanța, în locul d-lui Dumitra-Constantin Dumitrescu, înaltat.

D. Avram Nicolae, licențiat în drept, se numește substitut de procuror la Tribunalul Tulcea, în locul d-lui Hristian Gabrașcu, pus la dispozițiune.

D. Mihail Ramizovitchi, licen-țiat în drept, se numește ajutor de judecător la judecătoria rurală Cogealac, jud. Constanța, în locul d-lui Nicolae E. Dumitra, pus în dispozițiune.

România
Ministerul Justiției
Comisia pentru Constatarea condițiilor de Naturalizare și Reconoștere
Dos. Nr. 831/Nat. 939

D-l Andrei Lescovar domiciliat în Constanța str. Cristea Geo-rgea Nr. 5 bis, a făcut cererea acestei Minister pentru a i se ac-corda naționalitatea română.

Prin cerere petiționară arătă că este sursă iugoslav, de pro-lisarea legilor iugoslav, căsătorit în Constanța, la data de 4 Fe-bruarie 1911, de religie catolică.

Conform art. 19 din lege, pri-torare la dobîndirea și pierderea naționalității române, se publică aceasta spre știința aceluia care ar voi să facă împlinirea, potrivit dispozițiilor art. 20 din zisa lege.

Orașe dobrogeane

BALCIC

Valorificarea bogățiilor din nordul Dobrogei

continuare din pagina 6

promisvalite. Cămin ferat și a trebuit să fie construit, și apoi să fie terminată — spre a se tocși ca un capitol de ridicolă legendă.

Tulcea, deficietă sub orice rap-port am privi-o, poate deveni una dintre cele mai bogate regiuni din țară. Ea permite dezvoltarea unui bloc de industrii de mare convergență, în legătură cu aceasta, tin să arătăm și nu alt amănunt din programul achiziției și discutați cu d. prot. Gherascu. Nu avem suficiente cai de comunicație. Pentru punerea în valoare a ar-teterii miniere din Nord, este ne-cesară o linie ferată de la Orșova, până la Măcin—regiunea Greu-Tercoșia, Bașchici etc., spre Ca-toloi sau Bebedag; de altă parte, spre a se asigura deșeușul natu-ral (Bazarabi), pentru piața de construcție și calcaroasă (se știe că Bazarabi este total lipsită de aceasta, ca și pentru combustibilul brichetăi relevat mai sus, am emis ideea prelungirii căii ferate, de-căndată printr-un Ferry-boat, în-tre Tulcea-Ismail, în eventual prin completarea rețelei spre Isaccoș, cu traseu spre Baza-rabi.

Despre „Cercul Tulce- cenilor”

Noi Tulcenii, ne mîndrim cu celiace considerăm a fi aota ca-racteristică a noastră: gonji din țară bogată de vicisitudinile vre-murilor de pomină: oameni de muncă, modești, tenaci, oameni cari nu au ocupat nădădă al-șel scandalului public, sau croni-cile jădicare,—noi, am fost parte gonji—ale cazul meu, de exem-plu în 1914, — parte am plecat, din cauză că regiunea era prea să-racă pentru a absorbi atîtea forțe de muncă creatoare. Din nafericire a fost suficient de dar-uic spre a absorbi de pe altă masegeri atîtea alte elemente care au reieșit sub verbul re-șim.

Ne-am grupat, din 1935, într-o organizație „Cercul Tulcean” sub președinția celui mai vechiu, și celui mai iubit dascăl al no-stru, sub președinția aceluia care a zămisli stăruia caracter, care a făcut cunoscută bogățiile vechi-ale regiunii, ca nimeni altul, din mîna cărora au ieșit atîtea lucr-care activizate pe toate iserapurile de activitate românească, cu gra-las spirit specific dobrogean: este profesorul Const. Avota.

Intenționăm, ca cel peste 300 membri însoțit aici — numai în Capitala țării sunt peste 500 Tul-ceni—să ne organizăm pe secți-uni, să creștem un bloc de soli-daritate dobrogeană, cu scopul de a ne substitui cu timpul, ple-torei de incapabili și venali poli-ticieni cari ne-au batjocorit și

secționat regiunea, cu scopul de a contribui, la ridicarea Nordului Dobrogei, treptat, cu potențarea tuturor mijloacelor și posibilită-ților noastre.

Cercul Tulcean, se va reorgani-za. Porțile războiului de aci, prin toate colțurile țării, se vor regru-pa, spre a face zid în jerei regi-mului de reconstrucție. D-lui Profesor Gherascu, i-am promis tot pripiul nostru de care de altfel are multă nevoie și așteptăm ocazia de a ne realiza acest engagement.

Tulcea, așa cum se prezintă astăzi, oferă spectacolul agoniei. A decăzut, an cu an. Fără ne „Hinterland” productiv, va pierde și unicul mare avantaj de care s-a bucurat până astăzi, asrăcita populație de aci: ineficiența proverbială a vieții. De acela, cădea ferată, terminată deocam-dată la Tulcea, trebuie comple-tată cu ramificații spre regiunile părădite eventual Sărlichot Jurișloca, cea minieră amintită mai înainte, și în special cu pre-lungirea spre Bazarabi.

Un apel către fiii Tulcei

Tulcea, a dat una dintre cele mai bogate recolte în oameni de valoare. O pleiadă de profesori universitari, ai în fruntea gene-rației noastre. Este suficient să reamintesc, figura decedatului pro-fesor Oreste Tulcea, considerat ca unul dintre cei mai mari bizan-tinologi ai lumii. Tulcenii sunt răspunzători, în locuri de conde-cere și de răspundere în toate domeniile de muncă creatoare din țară.

A suat vremea ca această ple-iadă de energii, să colaboreze la ridicarea unită dintre cele mai interesante regiuni, nu numai din țară, dar chiar din Europa. Delta Dunării, este bine cunoscută prin numeroasele studii făcute, de savanți străini. Ar constitui unul dintre cele mai interesante puncte de atracție într-un sistem organi-zat și terizmat, prin aceste maseguri.

Avem de altă parte și datorie să vindicăm toate relele aduse aci, de veneticii partidelor politice de odinioară.

Când o lume totavăgă și înmăr-marită în țara bogățiilor acestei regiuni, nu ne este deloc greu, făcînd un tabel comparativ, să constatăm odată mai mult, incapa-citatea și venalitatea aceluia cari spre mulțumirea tutarora, — nu vor mai reveni niciodată.

CRISTIAN LEU

Fiecare muncitor cu casa lui!

D. Ministru Mihail Ralea începe marea campanie de construcții muncitorești.

Dela început, caracteristica programului inaugurat de d. Mihail Ralea, ministrul Muncii, a constatat în termeni, vorbă de a face justiție artistică. Numai prin justiție, printr-o desăvârșită echitate, se poate aduce o împăcare de durată între clasele sociale. O împăcare fără ipocrizie, o înțelegere datorită nu numai constrângerii impuse de rațiune, ci pornită dela suflet, adică dela tot ceea ce are mai bun omenirea.

Urmând acest justiciar drum, pe care și l-a impus, ministrul muncii anunță, astăzi, de Sfintele Sărbători, încă o măsură menită a deschide muncitorilor luminoasele orizonturi, pe care le merită: inaugurarea unei noi politici a construcțiilor muncitorești. Adică revizuirea vechii politici — lacunare — și întronarea unei noi, care va avea grijă de toți muncitorii, fără deosebire.

„Vechea politică a Casei Construcțiilor (a subliniat d. Ralea) s'a caracterizat, în special, prin trei mari defecte:

- a) S'a construit foarte puțin;
- b) S'au dat banii mai mult în împrumuturi unor persoane străine de câmpul muncii;
- c) S'au construit numai în București.

Și, mai departe, aceste fraze, care arată marea deosebire dintre modul defectos cum se acționa în trecut și felul cum se lucrează astăzi:

„Astfel: în anul 1934—1935 s'au construit abia opt locuințe în valoare de 2380000 lei; în 1935—1939, s'au construit 18 locuințe, în valoare de 6221000 lei.

„La venirea mea la acest minister, deși fondurile lipseau cu desăvârșire, am reușit, totuși, să construiesc 66 de locuințe, în valoare de 27720000 lei.

Diferența — o vede oricine — este ca dela cer la pământ. D. ministru Mihail Ralea nu se mulțumește, însă, cu atât. D. Ralea vrea să repare toate greșelile celor din trecut, extinzând campania de construcții muncitorești în toată țara.

Pentruce numai muncitorul din București să aibe — în schimbul plății unor modice rate lunare — casa lui, și nu și cel din provincie? D. ministru Mihail Ralea vrea să facă dreptate desăvârșită, pentru toți muncitorii.

Amintind de păcatele trecutului, d. Ralea a spus:

„...Aceste slabe construcții — au făcut numai în București, neglijând cu desăvârșire marile masive muncitorești din Valea Prahovei, Valea Jiului, Timișoara, Cluj, etc.”.

Tot ceea ce a fost neglijat

de conducătorii trecutului regim politic va fi reparat de împiedea cumpănă adusă de d. Mihail Ralea la departamentul Muncii.

„Politica de construcții muncitorești va cuprinde tot cuprinsul țării, și nu numai orașul București. Vom achiziționa peste tot mari terenuri, vom face apel la primării și municipii de a ne dona terenuri, pe care vom începe imediat masive construcții”.

Sunt cuvintele d. lui Mihail Ralea. Cuvinte, care inaugurează, pentru muncitorimea din întreaga țară o nouă epocă: fecundă, pașnică, progresivă.

Pierzând autorizația Nr. 138 eliberată de Căpitanul Portului Constanța, pe numele Constantin Economu din anul 1936, o declar nulă în orice fel.

Contabil bun și cu experiență caută o casă serioasă pentru angajare la 16 Aprilie crt. Ofertele se vor depune la star sub inițiala I. G. 5.

S'a pierdut pe str. Măgării, Buletinul Populului, Brevele de meșter Ferar Nr. 5, precum și rite acte, eliberate din Constanța pe numele Constantin Pîlău strada Atelierele Nr. 14, găsitorul este rugat a le aduce pîlăușului, contrar la declar nule.

Pierzând livretul de serviciu militar eliberat de Reg. 88 Int. pe numele fruntaș Taggaru Ioan crt. 1934, precum și buletinul Biroului Populației Constanța, pe același nume le declar nule în mînile oricui s'ar găsi. 69—1

Pierzând Manifestele suplimentare de plată pe numele Dragășin Dumitru cu Numerele 25/226 Lei 200, 84/226 lei 150, 10/262 lei 100, 31/268 lei 106, 57/272 lei 100 33/285 lei 100, le declar nule în mînile oricui s'ar găsi. 67—1

De vânzare Motor orizontal de benzină, 8-10 Hp electric, un dinam 220 volți, 30 Amp. cu tablou și restatul respectiv, foarte potrivite pentru o uzină la țară.

A se adresa la Administrația Ziarului.

De vânzare

Loteriile No. 56 și 58, situate pe proprietatea d. Tăkîrghiol județul Constanța, a Eforiei Spitalului Civil.

Lotel No. 56, are suprafața de 618 m. p. 45; Lotul No. 58, are o suprafață de 456 m. p.

Situația acestor loturi, se poate vedea pe planul parcelor al Eforiei Spitalului Civil.

BRODEZA

Doamnă serioasă

Str. Ștefan cel Mare

No. 88. Etaj

CONCENTRAȚII!

Oriunde v'ați afla, nu uitați
că peste câteva zile este
TRAGEREA CLASEI a II-a
a LOTERIEI a 19-a

Trimiteți deci urgent vorbă
acasă să vă **REINOIASCĂ**
LOZUL pentru clasa II-a a

LOTERIEI DE STAT

Tragerea la

15 Aprilie

**Primul Institut de Arte Grafice
al Ziarului**

„DOBROGEA JUNA”

Str. Scariat Vârnav 27, Telefon 13.43
Clădiri și instalațiuni proprii

CONSTANȚA

Prevăzut cu cele mai noi caractere de litere
MAȘINI DE CULES, STEREOTIPIE, ZINCOGRAFIE,
Instalațiune electrică proprie.

Efectuează orice lucrări atingătoare de această
branșă: Broșuri, Ziare, Reviste, Cărți de vizită,
Filcuri, Afișe și reclame în diferite
culori și genuri, precum și tot felul
de imprimare oficiale și comer-
diale cu prețuri foarte reduse.

